

ἐπι τὴν δόξαν τῆ φίλτρον οὐ μὲρ διανοίας τῆ A
δοξαλέτου ἕως τὸν ἐξιδου. ἐν ταύτῃ ἀφ' αὐτὸ τὸ ἐ-
καύσον πῖπτε εἰς τὸ μὲρ διανοίας.

Κεφάλαιον ἰη.

ΕΤΙ Δὲ λοιπὸν ἔστιν ὁποῖα ἀφ' αὐτῶν τῶν
προαιρέσιν, πότι ἔστιν ἔστιν ὄρεξις ἢ οὐδ' ὄ-
ρεξις κλη' ἡδ' ἐστὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐλθί-
νεται προαιρέσεις δὲ οὐ. ἢ ἡδ' προαιρέσεις μὲρ
λόγου· λόγος δ' ἐστὶ ἐν τῇ ἐξιδεῖ ἀφ' αὐτῶν ζώων B
ἔστιν ὄρεξις κλη' ἡδ' ἐστὶ ἐν αἰετῶν ἀλλ' ἄρα ἡ βου-
λησις; ἢ οὐδὲ πῶτο; βούλησις κλη' γὰρ ἔστι κη'
ἡδ' ἀδυνατίων ἔστιν, βουλόμεθα κλη' ἀδυνατίων
ἔστιν, προαιρούμεθα δὲ οὐ. ἐπὶ δὲ προαιρέσεις
κλη' ἡδ' ἐστὶ τῆ τέλους, ἀλλ' ἡδ' ἔστιν ὁ πῶτος
ἔστιν, ἢ δὲ προαιρέσει ἡγμάνειν, ἀλλὰ τὸ πῶτος
τῶν ὑγίαιαν προαιρούμεθα πειραταῖν, ἔσ-
χάζειν βουλόμεθα δὲ τὰ τέλη ὑγμάνειν ἡδ'
βουλόμεθα, ὥστε δὴλον κη' οὕτως ὅτι οὐ ταύ-
τον ἢ βούλησις κη' ἢ προαιρέσεις· ἀλλὰ ἢ προ-
αιρέσεις δοκεῖν οὕτως ἔχον, ὥσπερ κη' τοῦ ὄμοι
αὐτῆς ἔχον, ἔστιν προαιρούμεθα τὸ δὲ αὐτῆ τῶν δὲ,
ἔστιν τὸ βέλτερον αὐτῆ τῆ χεῖρον ἐν αἰετέσιν
ὄντος· ἐν ταύτῃ τὸ προαιρέσει δὲ ἔστιν αὐ-
τῶν ἔστιν, ἐπὶ οὖν ἢ προαιρέσεις οὐδὲν τού-
των ἔστι, ἀφ' αὐτῶν τὸ κη' διανοίαν ἐν προαι-
ρέσει; ἢ οὐδὲ πῶτο; πολλὰ δὲ ἡδ' διανοούμεθα
κη' ὁδὸς ἀλλ' κη' διανοίαν. ἀρ' οὖν ἢ δια-
νοούμεθα, ταύτα κη' προαιρούμεθα, ἢ οὐ;
πολλὰ μὲν ἡδ' διανοούμεθα κλη' ἡδ' ἐν Ἰν-
δίοις, ἀλλ' οὐ πη' κη' προαιρούμεθα, ἡδ' ἀφ' αὐ-
τῶν διανοίαν ἔστιν ἢ προαιρέσεις, ἐπὶ οὖν κη' ἀφ' αὐ-
τῶν τούτων οὐδὲν ἔστιν ἢ προαιρέσεις, ταύ-
τα δὲ ἐστὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενα, ἀναγ-
κῶν συμδυναζόμενον πῶτων τούτων, ἔστιν τῶν
προαιρέσιν. ἐπὶ οὖν ἔστιν, ὥσπερ ἔμπεροθεν
ἐλέχθη, ἢ προαιρέσεις τ' πῶτος τὸ τέλους ἀφ' αὐτῶν,
κη' ἢ τῆ τέλους, κη' ἢ τῆ ἀδυνατίων ἡμῶν, κη' τ' ἀν-
τιπολίαν παραδιδόντων πότι ἔστιν τῶν τῶν πῶτος
αἰρέτων, δὴλον ὅτι δὲ οὖν αὐτῶν πῶτος διανοίαν
ναμ ὡσπερ αὐτῶν κη' βελούσιαι, ἔστιν ὅταν ἡμῶν
φανῆ κρη' πῶτος διανοίαν, ἔστιν ὄμοι τις τῆ
πῶτος ἔστιν κη' τῶτος δὲ πῶτος ἔστιν, κη' προ-
αιρέσιν δοκεῖν κλη' πῶτος, εἰ τῶν ἡμῶν ἢ προαι-
ρέσεις ὄρεξις τις βελευτική μὲρ διανοίας ἡδ' ἔ-
στι τὸ ἐκείσιν προαιρέτων ἐκείσιν ἡδ' πολλὰ
κρη' πῶτος πῶτος ἔστιν διανοίαν κη' βελούσιαι

non enim perimendi hominis animo, po-
culum ei propinaberat. Tu vnu igitur con-
ueniunt, quod speret fit, & quod cogitatio.
CAPVT XV III.

Reliquum adhuc vt de consilio rei a-
gendæ siue delectu consideremus, siue
appetitus, necne. Appetitus namque isti
cæteris quoque signatur animalibus: con-
siliium verò aut delectus, non. Siquidem
cum ratione delectus est. At ratio nulli a-
lij deputatur animali: nõ igitur fuerit ap-
petitus. Verum nunquid voluntas? an hæ
id quidem? Voluntæ nanque etiam eorũ
est quæ fieri non possunt: vt, volumus qui-
dem esse immortales, cæterum de eo neu-
tquam capimus consiliium, neque id eli-
gimus. Deinde, finis quidem non est dele-
ctus: sed eorum quæ ad finem faciunt: pu-
tà, nemo deligit esse sanus: sed quod ad
bonam valetudinem facit, ambulare, cur-
rere, fines autem volumus: nam prospera
vti valetudine volumus. Hinc igitur ma-
nifestum est, non esse idem voluntatem
& delectum. Verum ita se habere προαι-
ρέσεις siue delectus videtur, vt nomen eius
innuit προαιρέσεις enim est, & delectus quĩ
eligimus hoc potius quàm illud: quod
melius est nimirum loco eius quod est
deterius, in optione positum. Nam hoc
propriè est προαιρέσει δὲ ac deligere. Quod
si horum nihil est delectus, nunquid quod
cogitatio fit id in delectu? an ne id quidè?
Multa enim cogitamus & opinamur co-
gitando. Numquid igitur quæ cogitamus,
ea etiam deligimus, an non? Sæpe siqui-
dem cogitamus de Indis, arnequaquam
quicquam super iis deligimus. Non ergo
cogitatio est delectus. Quoniam igitur
horum per se & seorsim consideratum ni-
hil est delectus (utnque hæc animæ infira:
necesse est vt delectus sit aliquid quod ex
E istorum duobus, iunctis constat. Quo-
niã igitur est, quemadmodum paulò antè
memorauimus, bonorum ad finem ten-
dètiã delectus, non vtiq; finis: estque
eorum, quæ in nostra potestate sunt, & eo-
rum, quæ nobis diuersam ingenerant ra-
tiodinationem, hocne, an hoc deligendũ
non dubium quæ prius opus sit ea ipsa in-
telligere, & in consiliium vocare. Cũ quæ
nobis cogitantibus apparuerit quod præ-
stare videatur, tum ad agendum aliquis
F insurgit impulsus, atque id agendo con-
silio & delectu adhibito agere dicimur.
Quod si delectus appetitus quidam est,
in consiliium deueniens cum cogita-
tione & deliberatione coniunctus, non est voluntarium, quod deligibile.
Sponte enim agimus multa antè, quàm intelligamus, atque consulamus: